

Ненад Поповић, председник Српске народне партије, упозорава зашто Србија не сме дозволити да постане карантин и прихватни центар за стотине хиљада миграната који неће успети да се „пребаце“ у ЕУ.

Поштовани господине Поповићу, Ви сте један од ретких српских политичара који је, поводом ескалације кризе око миграната, имао храбрости да тражи да и Србија заштити своје границе ако треба и физичком баријером, односно зидом. Да ли Вам је најновији развој догађаја, на мађарској и хрватској граници дао за право или не?

- Све земље, а посебно чланице Европске уније (ЕУ), штите своје границе, јер то виде као највиши национални и државни интерес. Зашто нико не пита зашто „мигрантска траса“ не иде у континуитету територијом ЕУ: од Грчке, преко Бугарске, Румуније, ка Мађарској и даље? Грчка и Бугарска су своје зидове према Турској почеле да граде много пре ове кризе, Софија је извела и војску на границе према Грчкој и Македонији; верујете ли да Будимпешта своје баријере на граници с нашом земљом гради самостално, без договора са Берлином...? Ми смо једина земља која више брине о томе да ли ће нам неко замерити за наше поступке и одлуке него да ли ћемо на прави начин заштитити своју територију. Заштита граница је наша највиша уставна обавеза.

Изградња зида на граници са Македонијом је најјефикаснији начин да се заустави неконтролисани прилив миграната на нашу територију, макар дотле док они који су и отворили „Пандорину кутију“ на Блиском истоку и северу Африке, не почну да решавају

проблем где је он и настао. Не смемо да дозволимо да Србија постане карантин и прихватни центар за стотине хиљада миграната који неће успети да се "пребаце" у ЕУ. Ако ЕУ гради зидове да се заштити, то треба да радимо и ми. Хајде да гледамо шта ради ЕУ, и да радимо исто, а не да их само слепо слушамо. Сједињене Америчке Државе подигле су зид на чак 1.200 километара своје границе са Мексиком, Израел је изградио „Зид раздвајања“ од палестинских територија, а сада почиње да гради и зид према Јордану, пребогата Саудијска Арабија опасала се зидом према нестабилним арапским и исламским земљама. То је начин како озбиљне државе штите своју територију. Када је реч о Хрватској, она је у овој кризи показала своје право лице.

Ниједан Србин никада није подигао руку на Хитлеров поздрав, а нацисте су у Загребу дочекивали са цвећем. Зато све ово што се догађа, затварање граница, избацивање људи из аутобуса само зато јер су Срби, примитивне изјаве хрватског премијера, за мене не представља изненађење. То је логичан наставак устачко-нацистичке политике коју Хрватска води још од времена НДХ. Најмлађа чланица ЕУ, Хрватска, која је починила два највећа геноцида и етничка чишћења на „Старом континенту“ у 20. веку – оба над српски народом – у Другом светском рату и током рата од 1991-1994. године, никада за те злочине није кажњена. Хрватска никада није денацификована, као Немачка, и зато су охрабрени да и данас воде такву нацистичку политику.

Ми смо једина земља која више брине о томе да ли ће нам неко замерити за наше поступке и одлуке него да ли ћемо на прави начин заштитити своју територију. Заштита граница је наша највиша уставна обавеза. Изградња зида на граници са Македонијом је најјефикаснији начин да се заустави неконтролисани прилив миграната на нашу територију, макар дотле док они који су и отворили „Пандорину кутију“ на Блиском истоку и северу Африке, не почну да решавају проблем где је он и настао

Да ли мислите да медији у Србији неправилно оцењују догађаје око миграната, не откривају праву суштину и позадину овог, по нашем мишљењу, организованог процеса „сеобе народа“ а с друге стране манипулишу осећањима грађана Србије, објављујући највише фотографије деце и жена, иако је јасно да највећи број миграната чини мушко, војно способно становништво?

- Тачно је да медији потенцирају потресне сцене, али без обзира на такву доминантну слику у јавности, морам да нагласим чињеницу да су 80 одсто миграната мушкарци старости од 18 до 50 година који су војно способни. У разговору са људима из релевантних међународних безбедносних структура, упозорен сам да међу њима има велики број потенцијалних терориста.

И сами европски званичници све чешће упозоравају на ту појаву. Спекулише се о најмање три хиљаде цихадиста који су пристигли у Западну Европу у колонама миграната, а већ је откривено 50 терориста због чега је у ЕУ уведена нека врста ванредног стања, а „шенгенска зона“ практично престала да постоји. То су претње које морамо да схватимо озбиљно. Зато се и ЕУ врло оштро односи према мигрантима. Ако сте приметили, главни закључак Самита ЕУ није била расподела квота, нити интеграција миграната у земљама ЕУ, већ ојачавање спољних граница и формирање пограничне страже.

ЕУ се према овом питању односи државнички и одговорно. На исти начин треба да се понаша и Србија. Ми Срби треба да будемо поносни на хуманост и гостољубивост коју смо показали према овим људима које је нека мука – ратна, економска, социјална, свеједно – натерала да напусте своје домове, али не смемо да дозволимо да нашим одлукама управљају емоције, већ њима мора да управља разум. А разум говори да морамо на првом месту да заштитимо безбедност наше територије и грађана. Тако се понашају одговорни политичари и државници.

Ми Срби треба да будемо поносни на хуманост и гостољубивост коју смо показали према овим људима које је нека мука – ратна, економска, социјална, свеједно – натерала да напусте своје домове, али не смемо да дозволимо да нашим одлукама управљају емоције, већ њима мора да управља разум. А разум говори да морамо на првом месту да заштитимо безбедност наше територије и грађана. Тако се понашају одговорни политичари и државници.

Какве све опасности за Србију носи ова криза око миграната?

- Председник Чешке Милош Земан упозорио је да мигрантска криза носи три велика ризика. То су тероризам исламске државе, стварање исламских гета у земљама чланицама ЕУ, где рецимо у Француској имате читава предграђа насељена искључиво муслиманским становништвом, где полиција не залази и где важи шеријатско право, и као последњи ризик, Земан наводи ширење заразних болести. Сигурно се сећате како је у доба СФРЈ било забрањено нашим држављанима да путују на Блиски исток и у поједине делове Африке и Азије ако нису вакцинисани. Било је то питање здравствене превентиве, јер наши грађани нису навикли на такву климу и немају развијену резистентност на могуће болести у тим поднебљима.

Мигранти који улазе у Србију немају нити један једини документ, сви тврде да су рођени првог јануара, а камоли неку потврду о здравственом стању, вакцинацији и слично. Зато стручњаци с правом указују на велики ризик, зато да се у њиховим камповима, међу њима самима, због неприлагођености на наше поднебље, појаве болести које се, као епидемија, могу раширити на локално становништво. Један такав случај већ је евидентиран у Немачкој, где је код једног мигранта откривена лепра. Евентуални даљи масовни прилив миграната продубио би и безбедносни, економски, и социјални, и демографски аспект овог проблема. А ја подсећам да на границама Турске чека још неколико милиона миграната спремних да се запуте ка Европи, преко територије Србије. Због затварања граница ЕУ, постоји могућност да се велики број ових људи трајно насели и остане да живи у Србији.

То је стотине хиљада људи другачије вере, културе, језика, обичаја... У том случају настаће озбиљне последице по демографску слику Србије, али и економију и привредни развој земље. Споразумом о стабилизацији и придруживању предвиђено је да се од 1. јануара 2017. године створе услове за продају пољопривредног земљишта странцима, што ће, у случају останка миграната у Србији, значити могућност да велики број њих постану власници нашег земљишта.

Затварање граница између Србије и Хрватске и међусобне оптужбе влада две државе, повод је да се присетимо да сте Ви такође у српској јавности, отворили још један својеврсни табу; указали сте на дискриминаторски однос готово свих петооктобарских власти према домаћи предузетницима а истовремено фаворизовање страног капитала. Можете ли нам мало ближе и шире појаснити овај

Ваш став?

- Наши политичари су се у прошлости понижавали пред Хрватима, широм им отварајући врата Србије, политички, безбедносно и економски, док су врата Хрватске, после „Олује“, за наш народ заувек остала затворена. Иза тих врата остали су имовина, куће, земља, радна места протераних Срба. То није само питање геноцида који је почињен над нашим народом у „Олуји“, то је и економско питање, и питање поштовања права својине, као универзалног и неповредивог права у свим цивилизованим земљама света.

То право је Хрватска прекршила, и уместо да за то буде кажњена, она је још добила награду да њени бизнисмени несметано купују српска предузећа и да 20 година касније одлучујуће утичу на стабилност српског тржишта. Сетите се само колико се у прошлости расподало о монополском положају малопродајног ланца Делта макси, чији је власник био Мирослав Мишковић. А колико људи зна да сада српско тржиште у много већој мери контролише Ивица Тодорић? Хрвати одлучују који ће се производи наћи на полицама супермаркета у Србији. При томе је додатни проблем што Тодорић у Хрватској поседује и велики број производних фирми. Логично је да је његов циљ да српске производе на полицама супермаркета, замени својим, хрватским производима.

Као бивши члан скупштинског Одбора за контролу служби безбедности, упознат сам са податком да је хрватска обавештајна служба једна од најактивнијих страних служби у Србији. Хрватска већ дуже од десет година на све начине, политички, материјално и логистички, помаже својим привредницима да буду што присутнији на српском тржишту. С једне стране, ради се о жељи да кроз монополе у области трговине утичу на стабилност домаћег тржишта, са крајњим циљем да истисну српске производе са полица наших супермаркета и замене их хрватским. Док с друге стране, службеничке позиције у хрватским компанијама у Србији служе као параван за обављање обавештајних активности агената хрватске тајне службе.

Ми смо криви јер смо у прошлости имали неодговорне политичаре који су допустили да Хрватска у Србији има све, а да Србија у Хрватској нема ништа. Најновији догађаји у односима са Хрватском треба да нам послуже да темељно преиспитамо своје односе са Хрватима, док се сви протерани Срби у „Олуји“ не врате у своје домове, користећи сва она права и имовину коју су користили као конститутивни народ у Хрватској пре њиховог протеривања из те земље. Овде се не ради о било чијем политичком авантуризму, већ се ради о логичном захтеву који би испоставио сваки Американац, Енглез, па и Хрват, да је његов народ претрпео такав злочин и пљачку као што су претрпели Срби у „Олуји“. Тек када ово питање коначно решимо, можемо као регион да кренемо политички и

економски напред. Без тога нема и не може да буде трајног мира на Балкану.

Наши политичари су се у прошлости понижавали пред Хрватима, широм им отварајући врата Србије, политички, безбедносно и економски, док су врата Хрватске, после „Олује“, за наш народ заувек остала затворена. Иза тих врата остали су имовина, куће, земља, радна места протераних Срба. То није само питање геноцида који је почињен над нашим народом у „Олуји“, то је и економско питање, и питање поштовања права својине, као универзалног и неповредивог права у свим цивилизованим земљама света. То право је Хрватска прекршила, и уместо да за то буде кажњена, она је још добила награду да њени бизнисмени несметано купују српска предузећа и да 20 година касније одлучујуће утичу на стабилност српског тржишта.

У Србији се стално говори о неким економским реформама, а економско и социјално стање у земљи је све теже и теже. Из нашег угла Ви сте увек заговарали један здрав концепт економије. Како да обновимо економију Србије и поставимо је на здраве темеље?

- Шанса за оздрављење националне економије лежи у развоју малих и породичних предузећа у Србији. Морамо да створимо такав амбијент да сваки човек са уштеђевином од неколико хиљада евра, уз подршку банке, може да покрене породични бизнис или отвори занатску радњу, где ће запослити члана своје породице или комшију. Држава мора да помогне домаћим привредницима да дођу до дугорочних и јефтиних кредита. Нашим привредницима су потребни кредити на период од 10 до 15 година, са каматном стопом од један до два одсто годишње и периодом мировања обавеза од најмање две до три године. Банке у Србији смањиле су последњих година своју кредитну активност због страха да неће моћи да поврате средства пласирана у привреду.

Ово је тренутак када држава мора да помогне привреди, као што то чине америчке федералне резерве и Европска централна банка, које сваког месеца у своје привреде упумпају 80 милијарди долара, односно 65 милијарди евра свежег новца. Са релативно скромним средствима наша држава могла би да формира Гарантни фонд који би јемчио за кредите код комерцијалних банака и тако охрабрио банке да у већем обиму подрже домаћу привреду. Други модел је субвенционисање дела камата, где би држава са милијарду динара, што није ни пола процента укупних расхода буџета, могла практично да "испровоцира" банке да привреди одобре 100 милијарди динара нових кредита годишње. Такође, један од приоритета је заштита домаће производње од нелојалне конкуренције из ЕУ која практично уништава нашу привреду.

Када се Србија нашла на удару вишкова јефтиног млека из ЕУ, наша партија је прва указала на мере које морамо да активирамо како бисмо заштитили нашу млекарску производњу, а које нам омогућавају чланови 16, 32, 40 и 41 Споразума о стабилизацији и придруживању. Влада нас је послушала и увела прелевмане на млеко које се увози из ЕУ. Морамо да водимо дијалог са ЕУ и да сваки пут, када за то постоји потреба, као у случају неконтролисаног и прекомерног увоза млека, активирамо заштитне мере из ССП како бисмо заштитили наше пољопривредне произвођаче. Наши сељаци веома тешко могу да се такмиче са колегама из ЕУ који имају десет пута веће субвенције, који никада нису имали санкције и ратове, као што је случај са сељацима у Србији.

Када говоримо о очувању наших већ постојећих економских ресурса, не смемо да изгубимо из вида нашу имовину на КиМ. Подсетићу вас да је Србија у последњих 60 година уложила преко 17 милијарди долара у инфраструктуру и привреду на КиМ. Сада ту имовину покушавају да нам отму. На "тапету" су Трепча, ски центар Брезовица, хидроелектрана Газиводе... То не смемо да дозволимо. И САД и ЕУ најбоље разумеју језик својине, приватно власништво је и у Вашингтону и у Берлину и у Лондону и у Бриселу „свето питање“. Србија мора да се бори, али и избори да се, током такозваних бриселских преговора о КиМ, коначно стави на дневни ред питање својине државе и грађана Србије на Косову и Метохији. Реч је о стотинама милијарди евра природних и привредних богатстава у јужној српској покрајини.

Познато је да је СНП странка евроскептика и да сматрамо да бисмо уласком у ту безидентитетску коалицију земаља која, ево, и на првом озбиљнијем тесту, овој мигрантској кризи, показује сву своју крхкост и порозност, више изгубили него што бисмо добили. То не значи да се не залажемо за интензивну сарадњу са свим земљама чланицама ЕУ.

Како Ви гледате на ту политички тешку а у основи шизофрену позицију Србије да истовремено уђемо у Европску унију и имамо одличне односе са Русијом. Да ли оваква позиција нашег политичког руководства утиче на однос Русије према Србији, у смислу да је уздржанији него што би требало да буде?

- Познато је да је СНП странка евроскептика и да сматрамо да бисмо уласком у ту безидентитетску коалицију земаља која, ево, и на првом озбиљнијем тесту, овој мигрантској кризи, показује сву своју крхкост и порозност, више изгубили него што бисмо добили. То не значи да се не залажемо за интензивну сарадњу са свим земљама

Пише: Ненад Поповић
недеља, 04 октобар 2015 21:50

чланицама ЕУ. Руска Федерација је наш природни савезник и, кроз целокупну историју, наш најискренији партнер и пријатељ. Када је год било потребно, руски званичници су се залагали за решења која су за Србију у том тренутку била најприхватљивија.

И у Уједињеним Нацијама, и у другим међународним организацијама и у билатералним односима са другим земљама. Да је СНП у власти, наравно да би ти односи Србије и Русије били још ближи и интензивнији, али било би непоштено да и садашњој власти не признамо да је, барем у оном сегменту дипломатије који се тиче односа са РФ, учинила једну важну ствар. Упркос великим притисцима из Брисела да, под фирмом усклађивања своје спољне политике са европском, уведе санкције Русији, званични Београд то није учинио. Наравно, наша сарадња са Русијом не сме да буде заснована само на историјским и емотивним везама.

Морамо да гледамо у будућност и да развијамо што ближе економску сарадњу између две земље. Наша партија је на Златибору, у општини Чајетина, иницирала отварање прве регионалне Канцеларије за сарадњу са Русијом која треба да помогне да се производи из тог краја у већем обиму извозе на руско тржиште. То је модел сарадње са нашим руским партнерима који желимо да применимо у свим деловима Србије. Зашто би Србија имала само институције за развој сарадње са ЕУ, министра за ЕУ, канцеларију за европске интеграције, скупштински одбор за ЕУ, небројене агенције за сарадњу са ЕУ? Логично је да и Русија, као најразвијеније тржиште данас на свету, заслужује да имамо институције које ће се бавити унапређењем нашег извоза на руско тржиште.

Ако имамо мапу пута за сарадњу са ЕУ, зашто не бисмо имали мапу пута, стратегију, како да повећамо присутност наших производа на руском тржишту? Ту лежи шанса за нова радна места и опоравак српске привреде. Да се разумемо, немам ништа против сарадње са ЕУ, напротив, сматрам да Србија треба да развија најбољу билатералну сарадњу са свим земаљама чланицама ЕУ. То је наш интерес, јер подсетићу вас да наш извоз у ЕУ износи преко 6 милијарди евра годишње. Не смемо да изгубимо ни један цент од тог извоза, штавише, морамо да учинимо све да тај извоз у ЕУ повећамо. Али исто тако треба да радимо на томе да институционално подржимо српски извоз у Русију, као што подржавамо наш извоз у ЕУ.

СНП је конзервативна партија центра, попут Путинове Јединствене Русије или Демокришћанске партије Ангеле Меркел. У нашем програму доминирају питања економије, заштите безбедности наше државе и грађана, као и брига за интересе српске нације у српским земљама у региону и дијаспори. Резултат таквог опредељења је и наша политика према мигрантском питању, које видимо као озбиљну претњу за националну

безбедност.

Како видите политичку перспективу Српске народне партије на чијем сте челу. Да ли размишљате о уласку у коалицију са неким другим партијама. Да ли очекујете да ће Ваша странка после наредних избора, добити статус парламентарне?

- Да кренем од Вашег последњег потпитања: СНП већ јесте парламентарна партија. Ми имамо једног посланика у парламенту, али његова снага није тако мала као што то на први поглед изгледа, јер он ипак заступа интересе оних 50 одсто грађана који су против уласка Србије у ЕУ, као и 80 одсто оних који се противе уласку Србије у НАТО. То се осећа у подршци коју добијамо од грађана за наш рад у парламенту. СНП је конзервативна партија центра, попут Путинове Јединствене Русије или Демокришћанске партије Ангеле Меркел.

У нашем програму доминирају питања економије, заштите безбедности наше државе и грађана, као и брига за интересе српске нације у српским земљама у региону и дијаспори. Резултат таквог опредељења је и наша политика према мигрантском питању, које видимо као озбиљну претњу за националну безбедност. Наравно, социјална компонента нам је веома важна, али ниједна држава не може да води успешну социјалну политику ако за то не постоји здрава економска база. Био сам у Русији током деведесетих година, привреда је била на коленима, људи нису могли да очекују помоћ државе.

Пише: Ненад Поповић
недеља, 04 октобар 2015 21:50

После Путиновог доласка на власт, када је Русија економски ојачала, и када се привреда подигла, било је и новца за социјалне потребе грађана. Људи су тада добили социјалну правду. То је пут којим и ми желимо да водимо нашу државу. На првом месту су економија, развој предузетништва, нова радна места, а онда, као последица тога, следи развој и у свим другим областима, социјали, култури, здравству... Још увек је рано говорити о коалицијама, јер избори нису ни расписани. Ми смо у овом тренутку највише посвећени унутрашњем раду и јачању инфраструктуре наше партије. Свакодневно формирамо нове одборе у селима и градовима широм Србије, омасовљујемо чланство, ширимо нашу политику од куће до куће, од врата до врата. Људи добро прихватају нашу политику, подржавају нас у све већем броју, и зато рејтинг СНП стабилно расте. Убеђен сам у добар резултат на следећим изборима, када год они били.

(Слободан Ерић – Геополитика)